

Bryssel den 31 oktober 2017
(OR. en)

13249/17
ADD 1

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0230 (COD)**

**CLIMA 280
ENV 848
AGRI 553
FORETS 44
ONU 136
CODEC 1600**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	12829/17
Komm. dok. nr:	11494/16 - COM(2016) 479 final
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen – Allmän riktlinje = Uttalanden

För delegationerna bifogas uttalanden från Kroatien, Polen, Finland och kommissionen om den allmänna riktlinje som antogs av rådet (miljö) den 13 oktober 2017. Uttalandena kommer att föras till protokollet från rådets möte.

KROATIEN

"Även om den senaste versionen av utkastet till LULUCF-förordning innehåller en del av de kroatiska ändringsförslagen, vilka bekräftar de specifika omständigheter i Republiken Kroatien som har sin grund i kriget på 1990-talet och som har haft – och fortsätter att ha – en direkt inverkan på skogsförvaltningen, anser Republiken Kroatien att det krävs ytterligare finjusteringar av utkastet till förordning för att beakta enskilda omständigheter, framför allt i det avsnitt som rör kompensationsbelopp i bilaga VII.

Eftersom Republiken Kroatien har stora skogsområden (inte mindre än 43 % av landets totala yta) skulle den föreslagna lydelsen av den allmänna riktlinjen för LULUCF-förordningen, och då i synnerhet den föreslagna flexibiliteten på 9,6 miljoner ton koldioxidekvivalent för perioden 2021–2030 i kombination med den föreslagna kompensationsfaktorn på 12 %, innebära att landet drabbas på ett orättvist sätt. Detta innebär vidare att industrin och näringslivet skulle behöva kompensera för utsläpp från LULUCF-sektorn, även om denna de facto kommer att ha sänkor fram till 2030.

Nyligen gjorda expertbedömningar visar att Republiken Kroatien behöver högre kompensation (en kompensationsfaktor på 32 %), med andra ord en årlig kompensationsgräns på 2,5 miljoner ton. Vid dessa bedömningar har man beaktat det faktum att referensperioden (2000–2009) inte var representativ för Republiken Kroatien, eftersom avverkningsintensiteten var relativt låg och på en suboptimal nivå till följd av kriget i landet och förekomsten av minerade skogsområden. Det finns därför planer på att öka avverkningsintensiteten i Republiken Kroatien, samtidigt som det krävs en fortsatt hållbar skogsförvaltning och ett permanent bibehållande av kolsänkor.

Mot bakgrund av ovanstående menar Republiken Kroatien fortfarande att det är nödvändigt att höja landets kompensationsbelopp enligt bilaga VII, och Republiken Kroatien kan därför inte stödja antagandet av den allmänna riktlinjen."

POLEN

"Skogar och jord utgör de största kollagren i världen. Skog- och markförsämringen har negativ påverkan på vattenkvaliteten och vattentillgången samt på den biologiska mångfalden och förvärrar globala problem såsom hunger, fattigdom och migration. En av delarna i Parisavtalet handlar just om att begränsa eller till och med utrota dessa problem. Det är först och främst genom föryngring av naturliga system som t.ex. skogar och jordmån, som vattenkvaliteten måste förbättras och den biologiska mångfalden skyddas. Avverkning av träd i enlighet med föryngringen av naturliga system förbättrar miljöförhållandena, skyddar den biologiska mångfalden och skapar sysselsättning, även i landsbygdsområden.

Polen vill därför ge uttryck för sin oro när det gäller det föreslagna utkastet till förordning och uttrycka sin **djupa besvikelse över graden av komplexitet i de nya förslagen i texten till det dokument som antogs som en allmän riktlinje vid mötet i rådet (miljö) den 13 oktober 2017. Ordalydelsen i den överenskomna texten är oförståelig för den genomsnittlige läsaren. Vi anser att vi måste nå fram till en öppen och förståelig lösning** som är allmänt godtagbar. Det utarbetade dokumentet kommer att presenteras i samband med forumet för klimatförändringskonventionen. Den föreslagna referensnivån för brukad skogsmark är en del av unionens nationellt fastställda bidrag enligt Parisavtalet och måste vara en metod som andra parter kan använda. Vi måste dessutom säkerställa att den föreslagna lösningen inte skapar mer byråkrati och inte förbiser framsteg inom vetenskap och utbildning. EU måste vara ett exempel för utvecklingsländerna i detta avseende.

Det faktum att **skogens ekosystem är de största och viktigaste kolsänkorna i Europa har inte vederbörligen beaktats i den föreslagna lagstiftningen**. Medlemsstaterna bedriver hållbart skogsbruk vilket ger ett årligt nettoupptag på 440 miljoner ton koldioxidekvivalenter. **I lagstiftningsförslaget saknas incitament för medlemsstaterna att vidta åtgärder som kan leda till en professionalisering av skogsbruket för att öka skogarnas potential att begränsa klimatförändringarna och för att beakta organiskt kol i skogsjordmån**. Förslaget hänvisar inte till möjligheten att öka mängden upptag från skogarna som en följd av ytterligare skogsbruksverksamhet, t.ex. omställning av skogsbestånd, ökning av naturliga skogsbestånds potential och reglering av rotationsperioderna för mogna skogsbestånd. **Vi bör dessutom undvika att skapa bokföringsstandarder som ger upphov till debitering om de förväntade skogsbiomassalagren 2030 skulle växa och bli sänkor av betydande storlek.**

Införandet av unionens regel om icke-debitering är också oroväckande. Det är en ny regel som inte är bindande enligt Kyotoprotokollet och som införts på EU-nivå. För det första fungerar denna regel på grundval av artikel 4 i utkastet till förordning, som förpliktigar medlemsstaterna att säkerställa att de inte har nettoutsläpp i LULUCF-sektorn. För det andra skapar denna idé ett oroväckande prejudikat genom fastställandet av ett EU-mål. Den kan i hög grad påverka hur skogarna förvaltas i de enskilda medlemsstaterna. Vi understryker eftertryckligen att skogsbruk är medlemsstaternas ansvarsområde, och fastställandet av ett mål för unionen skulle underminera deras befogenheter. För det tredje har hållbart skogsbruk ett värde i sig, och ska inte göras avhängigt grannländernas åtgärder. De medlemsstater som uppfyller skyldigheterna i artikel 4 i förordningen och bedriver hållbart skogsbruk ska inte straffas för att de fullgör de skyldigheter som ålagts dem. Kompensation tilldelas medlemsstaterna på grundval av en godtyckligt utvald period för referensnivån för brukad skogsmark. Alla medlemsstater bör därför ha rätt till kompensation om behovet uppstår. För det fjärde kommer medlemsstaterna först mot slutet av bokföringsperioden att få reda på om de har rätt att använda sin kompensation, vilket gör det omöjligt att utföra någon betydande strategisk planering med tanke på osäkerheten kring huruvida EU-målet kommer att uppnås.

Polen vill också meddela sin ståndpunkt vad gäller referensnivån för brukad skogsmark och framföra sin tolkning av hur nivån bör fastställas och vilka faktorer som bör tas i beaktande när denna bestäms.

Polen menar att **referensnivån för brukad skogsmark för ett bestämt år bör vara i överensstämmelse med den naturliga modellen för utveckling av skogsresurser. Den bör ta hänsyn till behovet av att öka skogens potential och den aktuella och förväntade åldersstrukturen för skogsbestånd i en given medlemsstat.**

Polen betonar att referensnivån för brukad skogsmark bör ta hänsyn till kontroller och regelbundna bedömningar av den biologiska mångfald som är karakteristisk och specifik för de funktioner som skogarna har i en medlemsstats system för skydd av naturresurser. Alla åtgärder som påverkar ökningen av skogsresurserna och förorsakar en "gynnsam" avvikelse från modellen, är en extra antropogen åtgärd som måste beaktas enligt den föreslagna bokföringsmetoden.

Det finns ett verkligt behov av att ändra metoden för det föreslagna referensnivåsystemet i utkastet till förordning. Det får inte ske någon strategiändring som avviker från den tidigare obestridda läran att om växande skogsresurser, som fyller en funktion som naturlig sänka i ett givet land, begränsas på ett konstgjort sätt, blir de en utsläppskälla i bokföringssystemet.

Polen föreslår att referensnivån för brukad skogsmark tar hänsyn till effekterna av förändringar som är knutna till den naturliga dynamiken och åldersstrukturen. Det är viktigt att medlemsstaterna inte straffas för att de bedriver hållbart skogsbruk som syftar till att öka skogsresurserna och genomförs i enlighet med etablerad praxis och i överensstämmelse med nationell lagstiftning.

I likhet med kommissionen anser Polen att en ohållbar skogsåldersstruktur (där andelen äldre åldersklasser stiger) kan leda till en långsiktig minskning av skogarnas funktion som kolsänka.

Trots kommissionens försök att försäkra medlemsstaterna om att strategin för referensnivån när det gäller brukad skogsmark inte otillbörligt bör påverka framtida begränsningar av skogsbrukets intensitet, kan fastställandet av möjliga begränsningar i den föreslagna lagstiftningen stå i strid med andan i Parisavtalet, vilket syftar till att upprätthålla eller öka skogarnas funktion som långsiktig sänka.

Det bör påpekas att den referensnivå som för närvarande föreslås inte är korrekt sett utifrån hur skogar fungerar och hur dessa skogar används för ekonomisk utveckling. Polens idé när det gäller att integrera skogsbruk i klimatpolitiken innebär ökad skogsproduktivitet, dvs. ökad träproduktion. Denna strategi gagnar samhället, men innebär också att skogarna spelar en större roll för att skydda och forma den biologiska mångfalden och har en ökad påverkan på vattenkvaliteten och återställningen av jordmånen. Med detta uttalande vill Polen framhålla dessa frågor och be om att framställningarna beaktas."

FINLAND

"Finland stöder helhjärtat den globala klimatagendan, inklusive Parisavtalet och EU:s ambitiösa klimat- och energipaket. Finlands långsiktiga mål är att uppnå ett koldioxid neutralt samhälle som bygger på förnybara energikällor och att ersätta fossila material med hållbart producerade biobaserade material. Finland har beslutat att höja andelen förnybar energi i den slutliga energiförbrukningen till över 50 %, fasa ut användningen av kol i energiproduktionen och halvera användningen av fossil olja senast 2030. Vårt mål är att vi ska vara koldioxidneutrala senast 2045.

Finland betonar att resultatet av mötet i rådet (miljö) den 13 oktober 2017 innebär en betydande risk för att bokföringsreglerna inte kommer att återspegla verkligheten. Resultatet skulle inte ge incitament till ett hållbart skogsbruk eller uppmuntra till användning av hållbara skogsprodukter med lång livslängd eller till en övergång till en biobaserad ekonomi. Den kompensation som föreskrivs i förordningen är en positiv utveckling, men storleken på Finlands kompensation är inte tillräcklig med tanke på de debetposter som bokföringsreglerna ger upphov till.

I Finland utgör LULUCF-sektorn, i synnerhet skogarna, en betydande nettosänka, och så kommer det att vara även fortsättningsvis. Enligt bokföringsreglerna skulle skogarna dock ses som en källa till utsläpp, vilket innebär att det faktiska utsläppsminskningsmålet för Finland skulle bli långt över 40 %. Detta skulle inte vara i linje med slutsatserna från Europeiska rådet i oktober 2014."

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

"På begäran från flera medlemsstater vill kommissionen gärna förtydliga sin tolkning av de bokföringsregler för brukad skogsmark som läggs fram i kommissionens förslag till LULUCF-förordningen.

Kommissionen påminner om att upptag och utsläpp i brukad skogsmark enligt dess förslag till LULUCF-förordningen ska bokföras i förhållande till referensnivån för skog.

Kommissionen upprepar att den föreslagna referensnivån för skog i enlighet med förslaget ska vara baserad på en uppskattning av den framtida kolsänkan i en skog gjord genom en framskrivning av de registrerade skogsegenskaper samt de brukningsmetoder och den brukningsintensitet som dokumenterats under en historisk referensperiod¹.

Kommissionen understryker att den föreslagna referensnivån för skog tar fullständig hänsyn till framtida effekter av dynamiska, åldersrelaterade skogsegenskaper såsom diameter, trädslag, omloppstid och historiska tillväxtnivåer, och inte är ett hinder för ökad avverkning i framtiden. Dessa egenskaper kan i välgrundade fall motivera avverkning upp till den årliga skogstillväxten. En sådan ökning av avverkningen är förenlig med metoden med en referensnivå för skog. En därtill hörande minskning av uttagen, som krävs för att genomföra detta, bör därför beaktas vid fastställandet av referensnivån för skog.

En skev åldersstruktur i skogen (med alltför många gamla träd) kan leda till en långsiktig minskning av sänkan. Kommissionen försäkrar medlemsstaterna att metoden med en referensnivå för skog därför inte kommer att medföra orimliga begränsningar för framtida justeringar av brukningsintensiteten, vars syfte är att behålla eller stärka den långsiktiga kolsänkan i linje med Parisavtalet."

¹ I dokument 12829/17 är denna period 2000–2009.